

om at kunne udnytte deres ejendomme på en bestemt måde efter indplaceringen i byzone. Typisk vil der være tale om udstyknings- og bebyggelsesmuligheder. Udvalget fandt, at grundejere, som har haft rimelig grund til som følge af ejendommens særlige beliggenhed og særlige beskaffenhed at forvente, at der inden for en overskuelig fremtid ville være en reel mulighed for at udnytte ejendommen i overensstemmelse med dens hidtidige placering i byzone eller sommerhusområde, bør have en mulighed for at få erstattet de tab, der lides ved tilbageførsel til landzone.

Den foreslåede videreførelse af erstatningsreglen i zonelovens § 18 a, jfr. § 12, svarer til udvalgets forslag.

Erstatning ydes af kommunalbestyrelsen, men staten og amtskommunen henholdsvis Hovedstadsrådet betaler hver $\frac{1}{3}$ af kommunens udgifter til erstatningen og sagsomkostninger. Kommunalbestyrelsen skal derfor underrette de pågældende myndigheder om erstatningskravet, og mindelig overenskomst skal ligeledes tiltrædes af disse myndigheder.

Den foreslåede erstatningsregel er begrundet i et hensyn til de private ejere, som kan have lidt tab ved den planlægning, som den private ejer typisk ikke har haft nogen afgørende indflydelse på.

De offentlige myndigheder i vid forstand – kommune, amtskommune/Hovedstadsråd og stat – har i varierende omfang i de enkelte situationer

haft indflydelse på planlægningen, og det offentlige er derfor nærmere til at bære risikoen for tab som følge af denne planlægning.

Det foreslås derfor, at erstatningerne skal udredes af myndighederne på de tre offentlige planlægningsniveauer, kommune, amtskommune/Hovedstadsråd og stat med $\frac{1}{3}$ hver, og at det kun skal være private ejere, der kan rejse krav om erstatning.

De udgifter ved sagens behandling for taksationskommissionerne, der i medfør af lov om offentlige veje § 62, stk. 2, afholdes af vejbestyrelserne, forudsættes her afholdt af kommunen, amtskommunen/Hovedstadsrådet og staten med $\frac{1}{3}$ hver.

Fordelingen af udgifterne omfatter således efter forslaget erstatningsbeløbene med renter og sagsomkostninger ved behandlingen af erstatningskrav i taksationskommissionerne, overtaksationskommissionen og eventuelt domstolene. Er det ikke den erstatningssøgende, der har indbragt sagen for domstolene, skal amtskommunen/Hovedstadsrådet og staten kun deltage i betalingen af sagsomkostninger, hvis de har tiltrådt, at sagen indbringes for domstolene. Udgifter til advokatsalær for bistand til myndighederne afholdes af den myndighed, der benytter advokatbistand. Det forudsættes dog, at der kan indgås aftale om anvendelse af en fælles advokat og i forbindelse hermed om en deling af honoraret til denne advokat.